

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci obžalovaného **P. B.** vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 To 74/2014 o návrhu na odňatie a prikázanie veci rozhodol podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

t a k t o:

Trestná vec obžalovaného P. B. sp. zn. 1 To 74/2014 **sa neodníma Krajskému súdu v Bratislave.**

O d ô v o d n e n i e:

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave, ako súdu odvolacieho predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh obžalovaného P. B. podľa § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 1 To 74/2014.

Dňa 28. októbra 2014 bol Krajskému súdu v Bratislave doručený návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, ktorý aj odôvodnil.

Má za to, že všetky jeho veci sú na Krajskom súde v Bratislave riešené so zjavnou zaujatosťou voči jeho osobe. Konkrétne, po rozhodnutí o nepredížení

väzby ho ihneď neprepustil na slobodu, doposiaľ nereagoval na jeho žiadosť o sprístupnenie informácie, a spôsobil prieťahy pri rozhodovaní o jeho sťažnosti proti uzneseniu, ktorým bol vzatý do väzby, a napokon sa mu mali vyhrážať príslušníci polície, že mu v podstate poškodia v odvolacom konaní na krajskom súde. Takto nadobudol presvedčenie, že viacerí sudcovia Krajského súdu v Bratislave konajú voči nemu zaujato a preto žiadal odňať tomuto krajskému súdu rozhodovanie v jeho trestných veciach.

Predsedníčka odvolacieho senátu sa k návrhu obžalovaného P. B. bližšie nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál, žiadosť obžalovaného, ako aj predošlé rozhodnutie v obdobnej žiadosti tohto obžalovaného a zistil nasledovné:

V inom senáte Najvyšší súd Slovenskej republiky **uznesením z 25. septembra 2014, sp. zn. 5 Ndt 15/2014** rozhodol o neodňatí tej istej veci sp. zn. 1 To 74/2014 Krajskému súdu v Bratislave. Tomuto rozhodnutiu predchádzalo vyjadrenie všetkých sudcov Krajského súdu v Bratislave o vznesenej námietke zaujatosti. V odôvodnení tohto uznesenia najvyšší súd uviedol, že námietka zaujatosti, ktorá by mala odôvodňovať pochybnosti o nestrannosti sudcov, musí byť konkrétna, nemôže spočívať iba na domnienke obžalovaného, nepodloženej konkrétnym dôkazom, že v predmetnej veci, ktorú má krajský súd prejednať, došlo k ovplyvňovaniu sudcov, pritom ani nevedno ktorých, kedy a kým, aby rozhodli v neprospech obžalovaného.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por., z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom, preskúmal podaný návrh obžalovaného P. B. a procesný spis a zistil, že nie sú dané „dôležité dôvody“ na tzv. delegáciu veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Doterajšie podania v tejto trestnej veci obžalovaného smerujú k tomu, aby odvolací súd nemohol vo veci konať a rozhodnúť, ktoré konanie obžalovaného spôsobuje priesťahy v konaní pred odvolacím súdom. Tento záver vyplýva z doterajšieho priebehu odvolacieho konania, keď opakovane žiadal o zmenu príslušnosti krajského súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Z predchádzajúceho podania i z teraz podaného návrhu možno vyvodiť, že má obavu, že krajský súd je voči nemu zaujatý a koná tak, aby rozhodnutie okresného súdu bolo „potvrdené“.

Samotná obava obžalovaného a jeho nepodložené indície nemôžu zmeniť prezumpciu, že sudcovia odvolacieho súdu rozhodujú o odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa nestrane a nezaujato, tak ako to vyplýva zo stavu veci a zákona.

Najvyšší súd po preskúmaní veci v plnom rozsahu zotrváva na vyššie uvedených záveroch citovaných v predchádzajúcom rozhodnutí najvyššieho súdu, ktoré sú naďalej aktuálne, a to aj po oboznámení sa s novými dôvodmi návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci. Z týchto dôvodov uzatvára, že **je neprípustné, aby obžalovaný určoval, ktorý orgán trestného konania bude konať a rozhodovať v jeho trestnej veci.**

Ustanovenie Trestného poriadku o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní (§ 31 a nasl.) nemôže a nesmie slúžiť na to, aby obžalovaný predkladaním takýchto návrhov znemožňoval skončenie jeho trestnej veci pred odvolacím súdom tak, ako je to v prejednávanom prípade len na jeho prezumpcii, že vec neskončí podľa jeho želania.

Okrem toho treba označiť žiadosť obžalovaného za neurčité tvrdenia bez patričných dôkazov, ktoré v konečnom dôsledku ani najvyšší súd nie je kompetentný posudzovať, pričom návrh možno považovať za zmätočný, lebo neobsahuje ani odôvodnený návrh, ktorému súdu žiada vec po odňatí prikázať na ďalšie konanie a rozhodnutie.

To isté možno tvrdiť aj o nekonkretizovanej námietke zaujatosti, ktorá sa má týkať „viacerých“ sudcov Krajského súdu v Bratislave.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. novembra 2014

JUDr. Emil B d ž o c h, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Richard Bureš

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová